

احیاگر درختان خشکیده شهر

تصاویر زیباسازی مناظر شهری با استفاده از هنر پیکره تراشی به همت هنرمندان بر روی ۲۰ درخت تنومند و بی جان مشهد در فضای مجازی پربازدید شد؛ با یکی از این هنرمندان درباره چالش های پیکره تراشی، واکنش مردم و ... گفت و گو کردیم

سارا عباس نژاد | خبرنگار

پرونده

۲۰۰ سالی از عمرش می گذشت. درست سمت چپ ورودی باغ ملی در محله جنت جا خوش کرده بود. چند سالی هم با تنه نسبتا ضخیمش خشکیده و به نظر می رسد امروز و فردا ست از ریشه و خاک درآمده و به یاد فراموشی سپرده شود. احتمالا روزی در سایه سارش، عابرهای پیاده زیادی دقایقی را سپری کرده اند اما الان چند سالی می شود از نیم تنه بالا، سر زده شده و نیم تنه پایینش خشک و بی رمق افتاده است. سال ۹۹ که مسیر هر روز هم از مسیر باغ ملی به ساختمان صبا بود، می دیدمش. الان که بیش از سه سال از آن روزهای گذرد، بر حسب اتفاق و برای انجام یک کار اداری، دوباره گذرم به همان محله جنت و خیابان امام خمینی (ارگ سابق) افتاد. از دور نگاهم به مردمی که بیشتر خانم بودند، جلب شد که در حال سلفی گرفتن با این درخت قدیمی بودند! تعجب کردم. چرا باید مردم با یک درخت خسته و خشک عکس بگیرند؟ جلوتر رفتم و چشمانم را تیزتر کردم. صدایی مرا به خود آورد؛ «بخشید می شه به عکس از ما هم بگیرید؟» سرم را به سمت صاحب صدا چرخاندم و بی مکث گفتم: بله حتما. حدسم درست بود. دیگر خبری از نیم تنه درخت خشکیده و بالا سر زده نبود و جای درخت را دارکوب منقار بلندی گرفته بود که سوژه عکاسی مردم شده است. در همین حال بودم که از میان همهمه ها و بوق خودروها و ... صدای اره برقی پر سر و صدایی که به جان درختی دیگری افتاده بود، توجهم را جلب کرد. عجیب روزی شد! دقایقی گذشت و خود را مقابل درخت، اره برقی، جوان لباس کار پوشیده با عینک گاکل به چشم دیدم. بله، فقط او می توانست به تمام وسولات من درباره این درخت های خشکیده و تبدیل شان به یک اثر هنری چشم نواز پاسخ دهد. در پرونده امروز زندگی سلام به سراغ «ایمان آرینیور» رقتیم تا ضمن معرفی خود درباره هنر پیکره تراشی، مدت زمان انجام، هزینه ها و چالش هایش و معروف ترین پروژه های پیکره تراشی که در سطح شهر انجام داده، برای مان بگوید. با ما همراه باشید.

عکس: News.mashhad.ir

با اسکن این کیو آر کد ویدئو این گزارش را در **فرستادن** ببینید.

ZENDEGI-SALAM

ضمیمه روزنامه خراسان

دوشنبه ۱۰ دی ۱۴۰۳
۲۸ جمادی الثانی ۱۴۴۶ • ۳۰ دسامبر ۲۰۲۴
شماره ۳۱۶۷۱

۲۸۹۰

در زندگی سلام امروز بخوانیم:

اگه موها ت می ریزه ...

عبور از تجدید شدن

به شیوه «سروش صحت»

شناسایی افراد «سلطه گر»

از روی «طرز ایستادن»

طنز از خم کاری

به گل پوچ عمور جب!

ندارد، کنده و باره برقی برش های کلی زده می شود. در ادامه، کم کم با دستگاه های مختلفی مثل اوورفرز و فرز و مقار و چکش به جان درخت می قسیم تا شکل مجسمه از دل درخت در بیاید. ما به گرد کردن برش های تیزی که باره برقی ایجاد می شود، پخ کردن می گوئیم که دقت و حوصله می طلبد تا کار نهایی تمیز در بیاید. از نکات مهم اجرا این است که در حین کار، باید تمام دقت و ظرافت را به کار بگیریم تا هیچ اشتباهی صورت نگیرد چون امکان جبران اشتباه و خطا در این کار وجود ندارد. این مسئله یکی از چالش های این هنر است و استرس در زمان اجرا را بالا می برد.»

امکان جبران خطا در پیکره تراشی وجود ندارد

از ابتدای این گفت و گو، بی صبرانه منتظر این سوال بودم تا کنجکاوانه بپرسم از وقتی ایده طراحی یک درخت خشکیده به ذهن تان می رسد تا مرحله اجرا و رونمایی از آن، چه مرحله ای را طی کردید که می گوید: «مرحله اول انتخاب ایده و طراحی المان مورد نظر برای اجرا است. یعنی ابتدا باید با توجه به مکانی که درخت خشکیده قرار گرفته، سن آن، فرهنگ مردم آن منطقه و ... باید به یک ایده برسم که می خواهم آن درخت را تبدیل به چه چیزی کنم. سپس با بررسی اندازه تنه درخت و بر اساس اندازه درخت، طرح را کوچک یا بزرگ می کنیم. در مرحله انجام کار هم اول پوسته خشکیده درخت را که ارزشی

تصادف، مسیر زندگی ام را تغییر داد

«من ایمان آرینیور، متولد ۱۳۷۹ هستم و تحصیلاتم را تا مقطع دیپلم و پیش دانشگاهی در رشته تجربی مدرسه سمپاد گذراندم. او با این مقدمه درباره این که آیا از نوجوانی به این هنر علاقه مند بوده یانه، می گوید: «در دوره نوجوانی علاقه زیادی به فوتسال داشتم به طوری که در ۱۳ سالگی در این رشته مقام المپیادورزشی دانش آموزی را کسب کردم. این هنرمند در پاسخ به این که چه طور شد به هنر پیکره تراشی علاقه مند شده و به استعداد خود در این زمینه پی برده، می گوید: «درست بعد از یک تصادف سخت، مسیر زندگی من عوض شد و از مقطع کارشناسی وارد دنیای هنر شدم و در دانشگاه دولتی بجنورد در رشته صنایع دستی تحصیل کردم. از سال ۹۷ که وارد دنیای هنر شدم از همان ابتدا به استعداد من نسبت به این رشته و این دنیای متفاوت پی بردم و تمام تلاشم را تا به الان برای پیشرفت در این رشته به کار برده ام. الان هم که ثمره تلاش ها و نتایج آن را در سطح شهری بینم، حس بسیار خوبی دارم.»

از سال ۹۸ وارد دنیای چوب شدم

«ایمان» از سال ۹۷ وارد دنیای هنر شده اما از او می پرسم از چه سالی به طور حرفه ای وارد این هنر یعنی پیکره تراشی شده که می گوید: «در سال ۹۸ با دنیای چوب و صنعت آن آشنا شدم. در واقع پی بردم چطور می شود به چوب های بی جان در دنیای هنر جان داد و انواع هنر ها مثل گره چینی چوب، معرق چوب، کنده کاری و خراطی چوب را آموختم. بعد از یادگیری آن ها، تصمیم گرفتم که خودم به صورت اجرایی دست به کار شوم و آن ها را انجام دهم. می خواستم به صورت عملیاتی وارد این حرفه شوم و استعدادم را بروز دهم.»

اولین اثر هنری ام در کاشمر رونمایی شد

از او در مورد تعداد پروژه پیکر تراشی درختان خشکیده در مشهد سوال می کنم که این روزها بیشتر از قبل در سطح شهر می بینم که می گوید: «زیباسازی مناظر شهری با استفاده از هنر پیکر تراشی، یکی از آرزوهای من بوده که از زمان یادگیری این هنر، به دنبال آن بودم. می خواستم با استفاده از هنرم، حس خوبی به مردم بدهم تا در زمان عبور و مرور در سطح شهر، یک احساس متفاوت و آرامش بیشتری را وسط روزمرگی هایشان تجربه کنند. تا حالا در سطح شهر مشهد، ۸ پروژه پیکر تراشی درختان خشکیده را کار کردم. البته باید به این نکته هم اشاره کنم که برای اولین بار در شهرستان کاشمر، این هنر را به انظار عمومی رساندم و اولین اثر هنری ام در آن جاست.»

طرح درخت جنب دانشگاه فردوسی

را بیشتر دوست دارم

می دانستم که طرح کتاب و پرند در مجاورت دانشگاه فردوسی مشهد با توجه به تردد روزانه دانشجویان و فشر تحصیل کرده از آن جا، جزو آثار مورد توجه و پربازدید اوست. با این حال، از او پرسیدم از میان تمام طرح های شهری که اجرا کرده و در کارنامه اش دارد، کدام طرح را بیشتر دوست داشته و چند روز زمان گذاشته تا آن طرح تکمیل و رونمایی شود که می گوید: «درختی که در حاشیه بولوار کلانتری و جنب دانشگاه فردوسی مشهد پیکره تراشی کردم، یکی از بهترین آثار پیکره تراشی روی درخت در کشور است. درباره مدت زمانی که برای اجرا و تکمیل آن وقت گذاشتم، باید بگویم که برای هر درخت به طور معمول ۲۰ روز زمان صرف شده است اما برای درخت حاشیه بولوار کلانتری و جنب دانشگاه فردوسی مشهد یک ماه زمان گذاشتم.»

در رشته هنر تدریس می کنم

از او درباره این که به جز پیکره تراشی کار دیگری را دنبال می کند یا نه، پرسیدم که می گوید: «بله، من با توجه به تحصیلاتم، در رشته هنر در درس کار و فناوری تدریس می کنم. همچنین یک کارگاه نجاری کوچک هم دارم که امیدوارم با همکاری سازمان میراث فرهنگی بتوانم ابزار کار گاهم را تکمیل کنم. در آن جا هم علاوه بر خلق آثار هنری، می توانم برای آموزش به علاقه مندان این حرفه و هنر، وقت بگذارم و تجربیاتم را در اختیار دیگران قرار دهم.»

همچنان منتظر و امی

از سوی میراث فرهنگی هستم!

از او درباره یکی از مهم ترین دغدغه های اصلی اش می پرسم که تبدیل به چالشی در مسیر هنری اش شده که این طور پاسخ می دهد: «حمایت سازمان های مختلف از این هنر، مهم ترین دغدغه این روزهای من است.» او با گلایه از سازمان میراث فرهنگی به یکی از خواسته های مهم کاری اش اشاره می کند و ادامه می دهد: «میراث فرهنگی مدت زیادی است که قرار بوده و امی را برای تکمیل ابزار هنری ام اختصاص دهد که متأسفانه تاکنون انجام نشده است. تا هنرمندی مثل من ابزار کاری اش تکمیل نباشد، چگونه می تواند پیشرفت کند و هنرش را نمایان سازد؟ امیدوارم هر چه زودتر با اختصاص و پرداخت این وام موافقت شود تا بتوانم ایده هایی را که در ذهنم هست اجرایی کنم.»

سینی چای یک شهروند، خستگی

را از تنم بیرون برد

او در پایان به یک خاطره به یاد ماندنی و جالب از روز هایی که سخت مشغول پیکره تراشی یک درخت در سطح شهر بوده و تلاش هایش مورد استقبال و همراهی مردم قرار گرفته، اشاره می کند و آن را این طور بر ایمان باز گو می کند: «ایام خوشی را در این مدت دو سال که مشغول پیکره تراشی درخت های خشکیده در سطح شهر بودم، تجربه کردم. یکی از بهترین خاطرات این بود که به خاطر شرایط کاری، ساعت ها در محل عمومی و وسط رفت و آمدهای مردم مشغول به کار بودم. روزی یک خانم محترم، یک سینی چای را برای مان آورد که آن روز واقعا سختی کار امان مان را بریده بود. با همان لطف کوچک و ساده و بی ربای آن شهروند، گره های ذهنی من باز شد و با توان بسیار بیشتری کار را پیش بردم. واقعا خستگی از تنم بیرون رفت. وقتی آن توجه را دیدم، حس خیلی خوبی دریافت کردم. البته به دلیل جدید بودن این هنر، بارها در سطح شهر از استقبال قابل توجهی از سمت مردم بهره بردیم و واقعا حس و حال خوبی بر ایمان ایجاد شد. این که کاملاً بین مردم بودیم و کار کاملاً در بین مردم انجام شد، باعث شده بود بین ما و مردم حس دلگرم کننده ای شکل بگیرد. بودند مردمی که ساعت ها کنار ما می نشستند و از تماشای این کار لذت می بردند. در فضای مجازی هم که تصاویر این درخت ها پربازدید شد، نقد و نظر های محترمانه و پیشنهاد های بسیاری دریافت کردم. بیشتر چیزی که من در کامنت ها دیدم، دلگرم کننده و ابراز خوشحالی بابت این اتفاقات بود. در پایان می خواستم از استاد ام آقای «باغچقی» کمال تشکر را داشته باشم که چیز های زیادی از ایشان یاد گرفتم.»

برای هر درخت حدود ۱۰۰ میلیون تومان

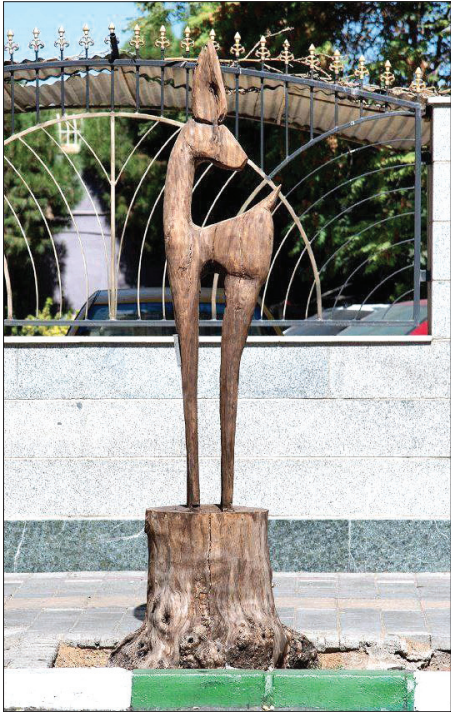
دریافت کردیم

این هنرمند که سال هاست در هنر پیکره تراشی مشغول به کار است، با اشاره به اینکه از سازمان فضای سبز شهرداری مشهد برای اجرای هر درخت مبلغ حدود ۷۰-۱۰۰ میلیون تومان دریافت می کنند، می گوید: «در ابتدا ارائه طرح اولیه و اجرای آثار باغ ملی و حاشیه کلانتری یعنی جنب دانشگاه فردوسی با خود ما بود و ما بررسی نکاتی که خدمت تان گفته بودم، به ایده نهایی برای اجرا می رسیدیم. اما از درخت چهارم به بعد، طرح و عکس را خود سازمان فضای سبز ارائه و فقط اجرای آن با ما بود.»

دوست دارم مانع

بریدن درخت

شوم

«ایمان آرینیور» منبع و ایده پرداز اصلی ش را از دل طبیعت جست و در مورد آرزو هایش برای آینده فعالیتش در این حوزه هنری می گوید: «امیدوارم بتوانم این هنر را به افراد علاقه مند بیاورم تا نسل به نسل دست به دست شود. همچنین هدف اصلی ام این است که با فعالیت در این هنر، مانع از قطع شدن درخت شوم و از دل آن تنه خشکیده، پیکر و تندیس چشم نواز و جذاب خارج کنیم تا مورد توجه مردم قرار بگیرد.»